

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Feria VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

MEDITATIO.

VTinam nobis non eueniret vt febrim, hoc est perturbationem animi vehementem conciperemus ex nostris in proximum ministerijs: sed potius soctum Simonis imitaremur. Illa enim laborauerat quidē in partu, in nutritione, in educatione filia; non tamen propterea in febrim inciderat. At nos laboramus vt filiam nostram in sinum Petri, hoc est animam nostram in sinum Ecclesie demus: cauendam tamen ne plerumque ex iisdem laboribus in febrim incidamus nostra spiritus imbecillitate. Molestae sunt confessionum auditiones, colloquium & actio cum eo quem iuuamus distrahit, exasperant difficultates & contradictiones emergentes: itaque formidandum ne febricitantes ad cubiculum redeamus. Heu miseriam; vnde oportuit nos maiorem animi & spiritus vigorem reportare, inde vt debilemur. Ne terreamur propterea Patres, & ne punctum quidē a statu mentis, & instituti perfectione propterea dimoueamur. Ad perfectionem haec inquietudines a Deo permittuntur, vt per victoriam perturbationum perfectiores euadamus, &

alacriores ad pugnandum redeamus. Rogemus Christum cum Iacobo & Ioanne, vt nos ab hac febre liberet, nobis asset, teneat manū, nos erigat per horum intercessionem: praesidio & fortitudine Christi IESU generose simus animati, qui nos ad illud praesidium suo nomine mittit: cuius prouidentia & bonitas, si qua acceperimus vulnera, non patietur esse lethalia, atque adeo contra esse faciet salutaria, & nos ministerio & certamini reddet valentiores, ac nostras illas turbas sedabit. Verum animaduertite Patres mei, vt simpliciter vestris incumbatis ministerijs, nihil quod non sit necessarium vel vtile, vel dicentes, vel audientes, vnde detur occasio aduersario Daemoni: tum, vt muniti virtute orationis, & charitatis, & obedientiae, ac zelo animarum ad munia vestra accedatis, & paratum semper habeatis scutum fidei aduersus perturbationes: & assuescatis, hinc vestra ministeria exercere, illinc contra Daemones & prauas cogitationes vel appetitus pugnare, Haebros imitantes.

Amen.

2. Esd. 4.

FERIA SEXTA POST DOMINICAM TERTIAM QVADRAGESIMÆ.

De Samaritana.

IOAN. IIII.

ANNO XXIIII.

In li. imaginem adnotati iuncula.

li.

35.

- A. Samaria regio, vbi vrbs Samaria seu Sebaste.
 B. Sichem sine Sichar, nec procul hinc puteus Jacob.
 C. IESVS fatigatus ex itinere sedet sic super fontem.
 D. Mulier ueniens ad hauriendam aquam.

- E. Hanc diuine Christus alloquitur.
 F. Emunt in foro Sichar cibos Apostoli.
 G. Redemnt, mirantur cur IESVS cum muliere loqueretur. Nemo tamen dixit, &c.

PRIOR

PRIOR PARS EVANGELII MISSÆ.

IOAN. IIIL.

VT ergo cognouit IESVS quia audierunt Pharisei quod IESVS
 plures discipulos facit & baptizat quam Ioannes, (quamquam
 IESVS non baptizaret, sed discipuli eius) reliquit Iudæam, & abiit
 iterum in Galilæam. Oportebat autem eum transire per ^a Samariam.
 Venit ergo in ciuitate Samarię quę dicitur ^b Sichar, iuxta prædium
 quod dedit Iacob Ioseph filio suo. Erat autem ibi ^b fons Iacob. IESVS
 ergo ^c fatigatus ex itinere sedebat sic supra fontem. Hora autem erat
 quasi sexta. Venit ^d mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei ^e IESVS;
 Da mihi bibere. ^f Discipuli enim eius abierant in ciuitatem, ut cibos
 emerent. Dicit ergo ei mulier illa Samaritana; Quomodo tu, Iu-
 dæus cum sis, bibere à me possis, quæ sum mulier Samaritana? Non
 enim cõiuntur Iudæi Samaritanis. Respondit IESVS, & dixit ei; Si
 scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, da mihi bibere, tu forsi-
 tan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam viuam. Dicit ei mulier;
 Domine, neque in quo haurias habes, & puteus altus est: unde ergo
 habes aquam viuam? Nunquid tu maior es patre nostro Iacob, qui
 dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius?
 Respondit IESVS, & dixit ei; Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet ite-
 rum: qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei, nõ sitiet in æter-
 num: sed aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquę salientis in
 vitam æternam. Dicit ad eum mulier; Domine, da mihi hanc
 aquam, ut non sitiam, neque veniam huc haurire. Dicit ei IESVS;
 Vade, voca virum tuum, & veni huc. Respondit mulier, & dixit;
 Non habeo virum. Dicit ei IESVS; Bene dixisti, quia nõ habeo virum:
 quinque enim viros habuisti, & nunc quem habes non est tuus vir.
 Hoc verè dixisti. Dicit ei mulier; Domine, video quia Propheta es
 tu. Patres nostri in monte hoc adorauerunt, & vos dicitis quia Hie-
 rosolymis est locus vbi adorare oportet. Dicit ei IESVS; Mulier, crede
 mihi, quia venit hora quando neque in monte hoc, neque Hie-
 rosolymis adorabitis Patrem. Vos adoratis quod nescitis, nos adora-
 mus quod scimus, quia salus ex Iudæis est. Sed venit hora & nunc
 est, quãdo veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & veritate.
 Nam & Pater tales quærit qui adorent eum. Spiritus est Deus; & eos
 qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare. Dicit ei mu-
 lier; Scio quia Messias venit, qui dicitur Christus: cum ergo venerit,
 ille nobis annunciabit omnia. Dicit ei IESVS; Ego sum, qui loquor
 tecum. Et continuo ^g venerunt discipuli eius, & mirabantur quia
 cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit, quid quæris, aut quid
 loqueris cum ea?

O 3

ADNO.

A. Samaria, regio inter Galileam & Iudæam sita, ab Vrbe Samaria Regia regni Israël sic appellata, quæ continet mediam tribum Manasse, & totam Ephraim. Hæc verò à Semiro monte tribus media Manasse, in quo edificata est ab Amri Rege Israël, restituta autem & munita ab Herode Antipatro, & vocata est Sebaste.

B. In hac igitur regione xij. miliaribus à Sebaste erat Sichem urbs, cuius nomen corruperat Samaritæ, & dixerant Sichar, & usurpavit Ioannes in postea Neapolis, in confinibus Ephraim. Fuit hæc urbs iuxta Hebal & Gerazim, montes celebres propter antiquam illam benedictionis & maledictionis mutuam denunciationem. Sichem edificavit Ieroboam Rex Israël. A porta Sichar Phili. li. 5. australi duplici arcibus iactu est fons Jacob, iuxta pradium quod dederat Iacob Iosepho filio, propter sortem hereditatis duplicem. Hic vides ornatum puteum ut afolet.

C. Christus vero, qui est potentia, virtus, maiestas infinita, ex itinere fatigatus sedet. Pedibus enim, & nudis quidem, iter faciebat, ut videtur etiam placere Hieronymo. Nec defessus solus, sed esuriens ac sitiens sedet super fontem, præ se ferens videlicet lassitudinem, famem, sitim. Sedebat autem super putei orificium, & in lignum, cuius ministerio aqua hauriebatur, ut pie meditari possumus, incumbere. Effigies hæc est perspicua Christi passionis & crucis, & eius fructus. De his cogitans sedebat super fontem IESVS, & ligno suam lassitudinem sustentabat.

D. Aspice simul Samaritanam ex Sichar mulierem, ad aquam hauriendam egressam cum hystro, id est hydra, & fure, quibus non erat usura. Erat solus IESVS, omnes enim discipuli, ut emerent cibos, fuerant civitatem ingressi. Sciuit IESVS mulierem à Iudæis abhorre, patria, religione, consuetudine: illa vicissim ipsum intellexit ex eius cultu corporis Iudæum esse hominem, non tamen aversatam esse.

E. Ut enim illam conspexit Christus, eius mentem suavitate sue gratie emollivit; petit potum fons vitæ æternæ immensus, & non tam illum qui-

dem quem non erat ab ea sumpturus, sed quem summo opere ab ipsa & gentilitate tota stitabat, salutis æternæ. Placide respondet mulier; Quomodo tu, cum sis Iudæus, bibere à me possis, quæ sum mulier Samaritana? Non negat quod petit Christus, sed miratur quomodo Iudæus à Samaritana id petat. Responsione sua expugnat planè Samaritanismum in illa Christus; Si scires, inquit, donum Dei, & quis est qui dicit tibi, da mihi bibere, tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam. Quod cum diceret, docebat illam interioris doni gratie sue, ac spiritus dulcedine perfundebat. Subdit mulier, iam in illius servitute me dedens; Domine, inquit, neque in quo haurias habes: quasi dicat; cor quidem meum commoritur est, vulneratum est verbo oris tui; quæ autem audio ex te, supra meum caput sunt. Tamen illumina, Domine, tenebras meas, nã sentio te maiorem quam Iacob, quem & nos patrem profitemur. Docet igitur illam Christus; Alia, inquit, aqua est quam ego à te expeto; quam à me derivatam, & à te potam, desidero ego bibere. Hæc est sitis mea, quæ in conversione gentilitatis implebitur. Nam cum plenitudo conversa fuerit gentium, tunc erit saluus omnis Israël. Summum beneficium contulit IESVS Samaritanæ, impii & profane mulieri, ubi se illi professus esse esse Messiam, quod haud dubie plenitudinem gratiæ datum iri gentilitati significat. Magni vitæ spiritualis & æternæ fontem aperuit IESVS in hoc Evangelio per Ioannem. Bibamus aquam ex fonte perenni Christo IESU, eò contendamus per ipsum, ut quemadmodum Samaritana à Christo audiuit, ita & nos cor de audiamus à IESU; Ego sum Christus qui loquor tecum.

F. Sichar, in cuius foro Apostoli emunt cibos, putant panes in Christum & singulos, caseum, & fructus si quos repererunt.

G. Redcunt Apostoli, & mirantur quod cum muliere colloquatur Christus; nemo tamè interrogat qua de re cum muliere agat, haud dubie eò spiritu attracti, quo fuerat Samaritana.

MEDI-

EADEM FERIA VI. POST DOMI- NICAM TERTIAM QVADRAGESIMÆ.

De eadem Samaritana.

EODEM CAP.

ANNO XXXII.

In *lij* imaginem adnotat iuncula.

lij.

- A. *Cum audisset à IESV Samaritana; Ego sum Christus; relicta hydria currit in ciuitatem.*
 B. *Narrat de IESV.*
 C. *Praeuente muliere tota se effundit ciuitas ad IESVM.*

- D. *Interea urgent IESVM Apostoli ut manducet.*
 E. *Respondet alium se cibum habere quem manducet.*
 F. *Venit IESVS Sichar, & mansit ibi duos dies. Multo plures credunt quam antea.*

36.

SECUNDA PARS EVANGELII MISSÆ.

IOAN. IIII.

Reliquit * ergo hydriam suam mulier, & abiit in ciuitatē, & dicit illis hominibus; ^b Venite, & videte hominem qui dixit mihi omnia quæcunque feci. Nunquid ipse est Christus? ^c Exierunt ergo de ciuitate, & veniebant ad eum. Interea ^d rogabant eum discipuli, dicentes; Rabbi, manduca. Ille autem dixit eis; ^e Ego cibum habeo manducare quem vos nescitis. Dicebant ergo discipuli ad inuicem; Nunquid aliquis attulit ei māducare? Dicit eis IESVS; Meus cibus est, vt faciam voluntatē eius qui misit me, vt perficiam opus eius. Nonne vos dicitis, quod adhuc quatuor mēses sunt, & messis venit. Ecce ego dico vobis, leuate oculos vestros, & videte regiones, quia albæ sunt iam ad messem. Et qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in vitam æternam: vt & qui feminat simul gaudeat, & qui metit. In hoc enim est verbum verum, quia alius est qui feminat, & alius est qui metit. Ego misi vos metere quod vos non laborastis. Alij laborauerunt, & vos in labores eorum introistis. Ex ciuitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorū, propter verbū mulieris testimoniū perhibentis, quia dixit mihi omnia quæcunq; feci. Cū venissent ergo ad illum Samaritani, rogauerunt eum vt ibi maneret: & ^f mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt in eum propter sermonē eius: & mulieri dicebant; Quia iam nō propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audiuiimus, & scimus quia hic est verè Saluator Mundi. Post duos autē dies exiit inde, & abiit in Galilaam. Ipse enim IESVS testimoniū perhibuit, quia Propheeta in sua patria honorem non habet. Cū ergo venisset in Galilæam, exceperunt eum Galilæi, cū omnia vidissent quæ fecerat Hierosolymis in die festo: & ipsi enim venerant ad diem festum.

ADNO.

SABBATHO

A. *C*VM audisset Samaritana ex ore Christi: ego sum Meschias qui tecum loquor (loquebatur enim illi IESVS & exterius ore, simul spiritu interius in corde) cum vim gratie calidius concepisset, vehementer commota, hystoria relictâ a curriculo venit in urbem ad ciues suos, & illis predicat Christum, eiusq; virtutem. Vera enim dona Christi efficax desiderium asserunt alijs eadem dona communicandi.

B. *F*it mulier ex profana, heretica, meretrice, confestim veritatis euangelicae praeconatrix.

C. *P*raeunte muliere tota se ciuitas ad Christum effundit.

D. *I*nterea Christum circumdant Apostoli, offerunt quos emerit cibos, rogât ut manducet.

E. *T*erum iam ante a Christus sitis & cibi illius quasi oblitus, in alia erat fame & siti totus. Itaque non accipit cibum ab Apostolis, sed docet quis eius perpetuus esset cibus, ut scilicet salutem humani generis perficeret, & opus quod illi demandatum erat à Patre impleteret.

F. *C*um venissent ad IESVM ex Sichar

Samaritana verbis & praedicatione mulieris per-
moti, rogarunt IESVM, ut in urbe apud ipsos
maneret: praecedentes alij, alij sequentes eum
ad suam urbem deducunt. Contendunt ut IESVM
in sua ciuitate retineant, sed noluit Christi-
stus ibi diutius quam duos dies subsistere. Cre-
diderant quidem multi praedicante muliere, sed
longe plures praedicante IESV. Tanta porro
fuit verbi IESV efficacia, tantum studium &
deuotio animi Sichimitarum, ut plenam, perfe-
ctamq; verbi Dei vim, & sentirent, & exprime-
rent. Audiuimus quidem à muliere, mouit nos
Deus per illam, fuit aliquid illa auditio, at quã-
to maior quam à IESV accepimus, & exterius,
& interius? IESVS verbo suo cor nostrum
penetravit ac possedit. Perfectionem fidei conce-
pimus, cum dono sapientiae & intellectus coniu-
ctam: Scimus quia hic est verè Saluator Mun-
di. O admirabilem gratiam! o felices Samarita-
nos! duobus diebus perfecte credunt, absque
miraculis, solo verbo; quod adhuc non fecerant
viginti septem mensibus Iudaei.

SABBATHO